

ninger blive fremtvungne? Jeg tror, at det er ikke alene i min personlige Interesse, men ogsaa i Tingets og i hele Landets Interesse at faa dette gamle Spørgsmaal besvaret paa nu. Naar Folketinget siger Ja, er der selvfølgelig ikke Anledning til et Provisorium, men siger det Nej til en Fordring paa Finansloven, er det saa en Omstændighed, der fremtvinger Provisoriet? Jeg siger, at dette Spørgsmaals Bevarelse kunde maasse kaste lidt lys over den Gaade, som synes at blive stillet op for os, Gaaden, jeg sigter til, er den Nuanceforskel, der paastaas at være mellem det ærede Medlem fra Frederiksborg og det ærede Medlem fra Storeheddinge. Det ærede Medlem fra Storeheddinge har udtalt sig klart og tydelig, og naar det nu skal hedde sig, at han ved sine Udtalelser i Gaar i særlig Grad har fæstet Provisoriets Fane paa sin Mast — det var det ærede Medlem fra Stege (Bosfen), som slog dette saa bestemt fast med saa stærke Ord og i saa drastiske Bendinger — vil jeg spørge: Er der i de politiske Ord, som det ærede Medlem fra Storeheddinge udtalte i Gaar, noget, som i mindste Maade afviger fra det, som i Gerningen udøves fra Ministerbordet? Der er et gammelt Ord, der hedder: Vis mig din Tro af dine Gerninger, og jeg synes, at det ligger klart for, at den Tro, det ærede Medlem fra Storeheddinge befænder sig til, er i fuld Overensstemmelse med Ministeriets Gerninger. Vi staa i dette Øjeblik ved det 11te Finansprovisorium og for 8 Dage siden havde vi det fremme her til Behandling. Det blev fremlagt af det ærede Medlem fra Nørresundby (Tutein), og jeg kommer i den Forbindelse til at tænke paa, at han forklarede os, at det var fuldstændig utænkeligt, at der til hans Oppositionspolitik eller i det hele til hans Partis Politik med Berettigelse kunde hæftes Betegnelsen „Facon“, om da denne Finansbehandling er „Facon“ eller Alvor. Er det „Facon“ eller Alvor, at man fremlægger Provisoriet her? Til Trods for, at det ærede Medlem sammen med et stort Flertal har forkastet Provisoriet, leve vi dog fremdeles under dette Provisorium. Hvad er der sket fra Ministerbordet andet, end at det har udført noget, som det ærede Medlem fra Storeheddinge kalder godt, det har givet Provisoriet, og under det leve vi fremdeles. Fra Ministerbordet har man sat sig ud over Forfæstelsen og aabenbart tilfidsat Tingets Ret. Medens dette foregaar, at Ministeriet aabenbart tilfidsætter vor Bevillingsret, høre vi, at det ærede Medlem fra Stege staar op og forklarer, at der er en Nuanceforskel i Højre.

Han nævner ikke Navne, men vi kunne godt forstaa, at der sigtes til Forfæstelsen mellem det ærede Medlem fra Storeheddinge som Repræsentant for den ene Del og til det ærede Medlem fra Frederiksborg som Repræsentant for den anden Del. Derfor gentager jeg mit Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Frederiksborg: Hvorledes kan en provisorisk Tilstand fremtvinges?

Medens jeg har Ordet, vil jeg i Forbindelse med, hvad jeg har sagt, rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Stege. Jeg vil ikke paa dette Tidspunkt holde et Foredrag, det mener jeg ikke vilde være heldigt, jeg vil kun rette en Forespørgsel. Det ærede Medlem fra Stege udtalte i sit første Foredrag under denne Finanslovsbehandling som sin Opfattelse, at den Vej, som vi søge at gaa, Forhandlingens Vej — det vil sige den Forhandling, som det ærede Medlem fører — vil vise sig at være den eneste mulige Vej, ad hvilken vi tilfidsst kunne naa ud af det politiske Løse, og saa søjede han til, at det allerede havde vist sig — det dristede han sig i alt Fald til at antage, at det maatte erkendes, at det allerede havde vist sig — at „den stille Magt“ nu vilde gøre det umuligt at indlæse et nyt provisorisk Spørgsmaal. Det ærede Medlem tænkte ved denne Bemærkning maasse paa, at det ærede Medlem fra Storeheddinge ikke længer sidder paa Ministerbænken. Jeg ved ikke, om det er Meningen, men i alt Fald synes det ærede Medlem fra Storeheddinges Optreden ikke at bekræfte dette, og vi leve jo fremdeles under Provisoriet. Det er af det ærede Medlem fra Røge (Hørup) klarere og tydeligere godtgjort, end jeg kan gøre det, men jeg skal minde om, hvad det ærede Medlem fra Røge nylig udtalte, at efter at vi have ført den Forhandlingspolitik, som det ærede Medlem fra Stege fører an i, og efter at vi have naaet disse store og glimrende Resultater, som man har været saa glad ved, i Forening med den ærede Konsejlspræsident, fik vi det ellevte Finansprovisorium i Rasken, da vi rejste hjem. At det skulde være Virkningen af den stille Magt synes ikke at fremgaa af Resultatet. Jeg synes, at den stille Magt under Ledelse af de ærede Medlemmer fra Stege og Nørresundby viser sine Gerninger saaledes, at naar den første Mandag i Oktober Rigsdagen sammentaltes, forelægges den den 1ste April udstedte provisoriske Finansloov. Man skynder sig fra Ledernes Side at indbringe dette Provisorium ved privat Initiativ og forlæste det. Hvilken Virkning Forfæstelsen har, kende vi, og om det er den stille Magts Virkning, ved jeg ikke. Saa forsøger man, saaledes som det ærede